

בעתונות הערבית.

לבוא הרברט שמואל.

אמרנו: יבואי המעשיכ, ובתוקף העובדה הקימת ישפחו על פני המשטינים וישתיקום.
אך לא כך הדבר. לפחית — עוד לא כך.
הנה נודעג ההחלטות המכריעות של סן-רמו. הנה ארע גם המאורע הגדול — מנוי
מושל יהודי לא"י. לאנשים אשר הדת הנה בעיניהם עקר יסודי בפוליטיקה ואשר בתפישתם
הפשוטה והבריאה מבינים הם היטב — אולי יותר טוב מאתני — את ערך לאמנותו של
המושל, צריך היה לכאורה מעשה זה לשמש ראיה נצחת, כי בנין הבית הלאומי ליהודים
בא"י שוב אינו ענין של הבטחה ערטילאית כ"א דבר שבועבדה, אשר מן ההכרח הוא
להשלים אתה, אחת לתמיד. אך לא היו דברים מעולם. באו בן עתה, ועוד ביתר שאת,
סלאים כל העזונים סחאית ומאמרי מרי נגד החלטות סן-רמו, נגד מנוי שמואל לנציב,